

Barnledarkonferensen 2017

Seminarium med Carsten Hjorth Pedersen, Danmark, www.kpi.dk, chp@kpi.dk

Påverkan med respekt

Som kristna barnledare har vi något på våra hjärtan. Vi vill få säga något sant och gott om Gud. Vi vill också vara trovärdiga förebilder. Men hur kan vi förmedla detta i respekt för barnen, utan att på fel sätt gå över deras gränser? Var går gränsen mellan erbjudande och manipulation? I detta seminarium presenteras en tanke- och handlingsmodell för kristen vägledning, undervisning och förkunnelse.

Vi har något på våra hjärtan

Vi ber inte om ursäkt för oss själva och vårt budskap. Vi är stolta över det. För det är inte en ideologi eller ett moraliskt recept. Det är Jesus Kristus. Han är en levande frälsare och herre för tid och evighet.

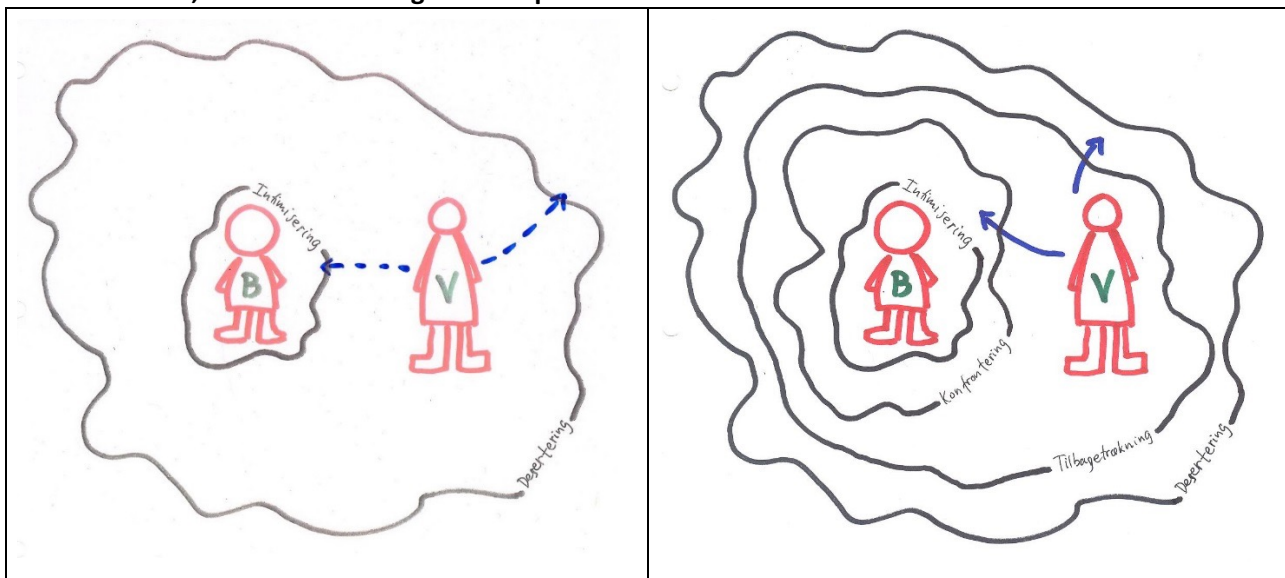
Vi vill vara trovärdiga förebilder

Barn lär sig mycket mer av det liv vi lever och delar med dem än våra många ord. Allra mest lär de när ord och liv överensstämmer. Barn kan klara sig med det ofullkomliga om vi bara är trovärdiga.

Gränsen mellan erbjudande och manipulation

Särskilt för små barn är det inte nog att få veta att de *kan* tro. De måste också uppmuntras att tro. Men då uppstår risken för manipulation. Den gränsen har jag försökt att utveckla ett språk för:

Vi ska förkunna, undervisa och vägleda i respekt för barnet som är vår nästa

Fem kännetecken på en vuxen som *intimiserar*:

- Tränger sig för nära barnet med sitt (religiösa) budskap.
- Osaklig eller förvrängd framställning av andras synpunkter.
- Individens är underordnad/underkastad gemenskapen.
- Spelar på barnets rädsla för att inte bli älskat eller respekterat.
- Fördömer – utan att vara medveten om det – barnets egna tankar, känslor och vilja.

Fem kännetecken på en vuxen som *deserterar*:

- Undviker ämnen som är aktuella och relevanta för barnet, t.ex. andras uppfattningar.
- Tabubelägger vissa ämnen, t.ex. sex, döden, lidande, ondska.
- Saknar vilja att påverka barnet.
- Vill eller vågar inte gå in i ett för barnet svårt och väsentligt område.
- Saknar empati och inlevelseförmåga.

Fem kännetecken på en vuxen som *konfronterar*:

- Konsekvent, klart och tydligt språk.
- Villig att bryta tabu.
- I stånd till ställa rimliga krav.
- Står för något *och* är villig att anpassa sig i mötet med barnet.
- Ord och handlingar hänger förhållandevis gott ihop.

Fem kännetecken på en vuxen som *drar sig tillbaka*:

- Uppmuntrar barnet att kunna och vilja själv.
- Ger plats för frågor, tvivel och dialog.
- Har tålamod att vänta tills barnet är redo.
- Låter barnet vara i fred när det är nödvändigt.
- Övervakar eller överbeskyddar inte barnet.

Den personliga relationen är viktig

Det har att göra med om det är B1 eller B2 som möter V1. Och om det är V1 eller V2 som möter B1.

Empati och mognad är mycket viktiga egenskaper hos den vuxne.

Det betyder bl.a., att dialogen måste få stor plats och att det är viktigt att lära sig att läsa av kroppsspråk.

Tidpunkten i historien är viktig

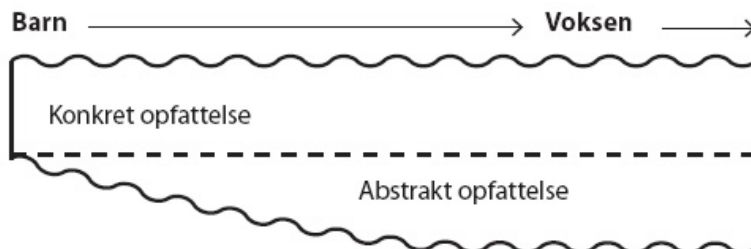
Vi själva och våra barn är – på gott och ont – mer sårbara än för bara 25 år sen.

Vi måste också försöka att utveckla en viss härdighet hos barnen.

Förr i tiden – på 1950-80-talet – var det störst risk att vuxna intimiserade.

I dag står vi – som jag bedömer det – i störst risk för desertering.

Barnet/den ungas ålder och mognad är viktig

Förkunnselse kan och ska vara mer närgående än undervisning

	undervisning < -----> förkunnselse
Sanningsbegrepp	vetenskapligt < -----> existentiellt
Karaktär	dialogisk < -----> monologisk
Den vuxnes placering	saklig metod < -----> personlig metod
Barnets reaktion	kritisk respons < -----> avvisning/stängning
Det primära målet	kunskap/färdigheter/hållningar < -----> tro